

РЕШЕНИЕ

№ 3348

гр. София, 29.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 16.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11994** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по [чл. 197, ал. 2 от Данъчно - осигурителен процесуален кодекс \(ДОПК\)](#).

Образувано е по жалба [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1510, р-н „П.“, [улица], представлявано от управителя О. Д. О. срещу мълчалив отказ на ПИ за отмяна на ПОМП, потвърден с Решение № ПИ-384/30.09.2019г. на директора на ТД на НАП-С..

Жалбоподателят излага съображения за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното постановление. Твърди, че постановлението прави незаконосъобразно препращане към вече наложени и отпаднали мерки по приключило ревизионно производство, както и че в постановлението липсват мотиви. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да потвърди решението като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсулстко възнаграждение.

Съдът след като прецени законосъобразността и обосноваването на оспорения акт с оглед разпоредбата на [чл. 160, ал. 2 от ДОПК](#), както с оглед на заявените с жалбата основания, така и служебно, в изпълнение на разпоредбата на [чл. 168 от АПК](#), приема за установено следното: С ЗВР № Р-22220618003833-020-001/04.07.2018г. е възложена ревизията на [фирма],

ЕИК[ЕИК].С ПНПОМ изх. №С190022-023-0000210/23.01.2019 г. са наложени предварителни обезпечителни мерки - 1. запор в общ размер на 1 232 144,36 лв. (един милион двеста тридесет и две хиляди сто четиридесет и четири лв. и 36 ст.) върху налични и постъпващи суми по банковите сметки на [фирма], ЕИК[ЕИК], по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление, находящи се в търговски банки, подробно описани в постановлението; 2 запор върху стоки в оборот, подробно описани в акта. С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №7209/29.01.2019 г. е наложен запор върху вземане от трето задължено лице [фирма], ЕИК[ЕИК] по суми постъпващи по договор за куриерски и пощенски услуги с отложено плащане и отстъпки от 28.11.2018 г., сключен между двете дружества, както и всички сключени договори между [фирма] (възложител), ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК] (изпълнител). На 28.03.2019г. е издаден ревизионен акт (РА) №Р-2220618003833-091-001/28.03.2019г., който е обжалван пред директора на дирекция ОДОП С., ЦУ на НАП. В изпълнение на разпоредбата на чл. 121, ал. 6 от ДОПК и за обезпечаване на задължението по РА са издадени Постановления за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки изх. №С190022-139-0000896/24.04.2019 и изх. №7209/24.04.2019г., с които са продължени запорите, наложени с ПНПОМ изх. №С190022-023-0000210/23.01.2019г. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №7209/29.01.2019г. С Решение №1070/21.06.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С., ЦУ на НАП цитираният по-горе РА е отменен в обжалваните части за корпоративен данък за данъчните периоди от 22.06.2016 г. до 31.12.2017г. и ДДС за данъчните периоди от 01.12.2016 до 31.10.2017г., като преписката е върната с указание за издаване на нова заповед за възлагане на ревизия, за определяне на задължения за горепосочените данъци за същите периоди. На 25.06.2019г., от [фирма], е постъпило искане до публичният изпълнител за отмяна на наложени предварителни обезпечителни мерки. В изпълнение на решение на директора на дирекция ОДОП С., ЦУ на НАП е издадена нова ЗВР изх. №Р-22002219004937-039-001 от 26.07.2019 г., връчена на лицето на 07.08.2019г. Въз основа на ЗВР е възложено извършването на ревизия на [фирма], ЕИК[ЕИК] за установяване на задължения за корпоративен данък за данъчните периоди от 22.06.2016 г. до 31.12.2017г. и ДДС за данъчните периоди от 01.12.2016 г. до 31.10.2017г.

За да отхвърли жалбата, решаващият орган е приел, че в случаите, когато директорът на дирекция ОДОП с решение по чл. 155, ал. 4 от ДОПК отмени РА, не се поставя началото на ново ревизионно производство по издаване на отменения с решението ревизионен акт, а се възобновява висящността на ревизионното производство, в резултата на което евентуално на ревизираното лице отново ще бъдат определени публични задължения. АО се е позовал на решения по адм. дело №262/2013 г., №12121/2012 г., №16388/2011 г. по описа на ВАС и др.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По делото е представено доказателство за връчване на Решение №ПИ-384/30.09.2019г. на жалбоподателя, жалбата е подадена в законоустановения срок, от легитимирано лице и при наличие на интерес от обжалване, поради което е

допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна, поради следните съображения:

В случая при извършване на служебната проверка, настоящият съдебен състав преценява, че ПНОМ са издадени от компетентен орган - публичен изпълнител в ТД на НАП - С., съгласно правомощията му, определени в [чл. 167 от ДОПК](#); в предвидената в [чл. 196 от ДОПК](#) писмена форма и съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити. От своя страна и обжалваното решение на директора на ТД на НАП - С. е валидно и допустимо. Няма спор и, че решението е издадено от материално компетентен орган - директора на ТД на НАП - С., в срока по [чл. 197, ал. 1 от ДОПК](#).

Съгласно разпоредбата на [чл. 197, ал. 3 от ДОПК](#), съдът отменя обезпечителните мерки, в три хипотези: 1/ предоставянето от страна на длъжника на обезпечение в пари, безусловна или неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2/ липса на изпълнително основание, или 3/ неспазване на изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по [чл. 121, ал. 1](#) и [чл. 195, ал. 5 от ДОПК](#).

От наличните в преписката доказателства се установява, че процесните обезпечителни мерки са наложени с цел гарантиране безпрепятственото събиране на публичните задължения за данъци, установени при ревизията възложена със ЗВР № Р-22220618003833-020-001/04.07.2018г. Съгласно [чл. 208, ал. 1, изр. първо от ДОПК](#), отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно или по искане на длъжника в 14-дневен срок от постъпването ѝ след погасяване на публичното задължение, както и в случаите по [чл. 225, ал. 1, т. 2 и т. 5 от ДОПК](#). Съгласно [чл. 225, ал. 1, т. 2 от ДОПК](#), производството по принудително изпълнение на публичните вземания се прекратява с разпореждане на публичния изпълнител, когато актът, с който е установено публичното вземане, бъде обявен за нищожен, обезсилен или отменен по установения ред. Отмяната на ревизионния акт установяващ публичните задължения води до липса на изпълнително основание, което обаче не става автоматично. С отмяната на ревизионния акт и връщането на преписката за издаване на нов съобразно указанията на решаващия орган, се възстановява висиящността на ревизионното производство, като разпоредбата на [чл. 155, ал. 6 от ДОПК](#) изисква производството да започне от онова незаконосъобразно действие, което е послужило за отмяна на акта. Отмяната на ревизионния акт обаче няма за последица "обратна трансформация" на обезпечителните мерки в предварителни такива по смисъла на [чл. 121, ал. 1 от ДОПК](#). Отмяната на този ревизионен акт означава, че ПНОМ вече не е свързано с годно изпълнително основание, съответно задълженията вече не са "установени и изискуеми" по смисъла на [чл. 195, ал. 1 от ДОПК](#) и е налице основанието по [чл. 197, ал. 3 от ДОПК](#) за отмяна на наложеното обезпечение. В подкрепа на този извод е и разпоредбата на [чл. 195, ал. 7 от ДОПК](#), според която обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Липсата на изпълнително основание е абсолютно основание за отмяна на обезпечителната мярка по [чл. 197, ал. 3 от ДОПК](#), но няма пречка в рамките на производството по издаване на нов ревизионен акт да се предприемат действия по налагане на нови предварителни

обезпечителни мерки по реда на [чл. 121 от ДОПК](#) съобразно очаквания размер на публичните държавни вземания, но той не следва да е мотивиран с отменения ревизионен акт, нито публичният изпълнител разполага със законовата възможност да изменя основанието на предходно наложени обезпечителни мерки. А цитираната в обжалваното ПНПОМ разпоредба на чл.155, ал.4 от ДОПК не може да обоснове обратното.

Решението на директора на ТД на НАП С. следва да бъде отменено, както и постановленията на публичния изпълнител.

При този изход на делото основателно се явява искането на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото, възлизащи на 50 лева заплатена държавна такса. Поради липса на доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение, такова не следва да се присъжда.

Водим от горното и на основание [чл. 197, ал. 4 от ДОПК](#), Административен съд София-град, 34 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], Решение №ПИ-384/30.09.2019г. на директора на ТД на НАП - С. и потвърдените с него Постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№С190022-023-0000210/23.01.2019г.,№7209/24.01.2019г.,издадени от главен публичен изпълнител при ТД-НАП-С..

ОСЪЖДА ТД на НАП - С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1510, р-н „П.”, [улица], представлявано от управителя О. Д. О. сумата от 50в. /петдесет/, представляващи направените по делото разноски за държавна такса.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

съдия: